

Stanovisko vlády
k návrhu poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka,
Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 393)

Vláda na své schůzi dne 23. února 2015 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu neutrální stanovisko.

Vláda v obecné rovině podporuje zrušení karenční doby v prvních 3 dnech pracovní neschopnosti, nicméně současně je nucena upozornit na nedostatky přeloženého návrhu, které, pokud by v dalším legislativním procesu nebyly odstraněny, by měly za následek nerovný přístup k různým osobám vykonávajícím závislou práci. Jedná se konkrétně o následující skutečnosti:

1. Vláda především poukazuje na skutečnost, že předložený návrh zákona řeší odstranění karenční doby pouze u jedné z více skupin pojištěných osob, a to u zaměstnanců v pracovněprávních vztazích podle zákoníku práce. Institut karenční doby v délce 3 dnů je však uplatňován nejen vůči zaměstnancům v pracovněprávních vztazích podle zákoníku práce, nýbrž obdobně i u vojáků z povolání, příslušníků bezpečnostních sborů, představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, uvolněných členů zastupitelstev územních samosprávných celků či státních zaměstnanců. Dotýká se tedy celé řady dalších právních předpisů upravujících mimo jiné odměňování uvedených skupin osob, ve kterých je karenční doba rovněž stanovena, tedy nejen zákoníku práce. Jde o následující ustanovení dotčených zákonů:
 - § 68 odst. 3 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (od 1. července 2015 § 68k odst. 1),
 - § 124 odst. 5 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů,

- § 34 odst. 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů,
- § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- § 53 odst. 4 zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a
- § 128 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě.

Zrušení karenční doby proto nelze podle názoru vlády řešit izolovaně jen u zaměstnanců v pracovněprávních vztazích podle zákoníku práce a ponechat ji u všech ostatních skupin pojištěných osob, neboť takové řešení by porušovalo princip rovného přístupu ke všem pojištěncům, byť se způsob jejich zabezpečení v době nemoci může lišit.

2. Vláda též upozorňuje na to, že navrhovaná změna v § 192 zákoníku práce věcně souvisí též s některými ustanoveními dalších právních předpisů, které na karenční dobu přímo odkazují nebo s ní počítají. Předložený návrh zákona však s těmito právními předpisy nepočítá a nezbytné úpravy v nich tedy neprovádí. Jedná se o:
 - § 35 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů,
 - § 5 odst. 1 písm. b) bod 5 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a
 - § 65 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.